

**Euro-Latin American Parliamentary Assembly
Assemblée Parlementaire Euro-Latino Américaine
Asamblea Parlamentaria Euro-Latinoamericana
Assembleia Parlamentar Euro-Latino-Americana**

EUROPEJSKO-LATYNOAMERYKAŃSKIE ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE
Komisja Spraw Politycznych, Bezpieczeństwa i Praw Człowieka

15 października 2009 r.

WERSJA TYMCZASOWA

PROJEKT REZOLUCJI

Partnerstwo między Unią Europejską a Ameryką Łacińską w perspektywie VI szczytu w Madrycie w maju 2010 r.

Współsprawozdawcy PE:

Ramón Jáuregui Atondo (S&D) i Renate Weber (ALDE)

Współsprawozdawczynie AŁK:

Vilma Reyes (Parlament Środkowoamerykański)

Partnerstwo między Unią Europejską a Ameryką Łacińską w perspektywie VI szczytu w Madrycie w maju 2010 r.

Europejsko-Latynoamerykańskie Zgromadzenie Parlamentarne,

- uwzględniając oświadczenia z pięciu szczytów szefów państw i rządów Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz Unii Europejskiej, które odbyły się dotąd w Rio de Janeiro (28 i 29 czerwca 1999 r.), Madrycie (17 i 18 maja 2002 r.), Guadalajarze (28 i 29 maja 2004 r.), Wiedniu (12 i 13 maja 2006 r.) i Limie (16 i 17 maja 2008 r.),
  - uwzględniając wspólny komunikat z XIV spotkania ministerialnego Grupy z Rio i Unii Europejskiej, które odbyło się w Pradze w dniu 13 i 14 maja 2009 r.,
  - uwzględniając wspólny komunikat ze spotkania ministerialnego Trójki Unii Europejskiej i ministrów krajów Ameryki Środkowej, które odbyło się w Pradze w dniu 14 maja 2009 r. w ramach Dialogu z San José,
  - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 września 2009 r., zatytułowany „Unia Europejska i Ameryka Łacińska: partnerzy na arenie międzynarodowej” (COM (2009)0495/3, SEC (2009)1227),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 kwietnia 2009 r. w sprawie europejsko-latynoamerykańskiej karty na rzecz pokoju i bezpieczeństwa oraz jej postanowienia,
  - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 8 kwietnia 2009 r. w sprawie handlu i zmian klimatu oraz w sprawie problematyki wody w stosunkach UE-AŁK, a także swoją rezolucję w sprawie kryzysu finansowego, przyjętą w tym samym dniu w trybie pilnym,
  - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 1 maja 2008 r. w sprawie polityki energetycznej Unii Europejskiej i Ameryki Łacińskiej, w sprawie wyzwań i szans płynących z rundy dauhańskiej oraz w sprawie ubóstwa i wykluczenia społecznego,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Ameryką Łacińską w perspektywie V szczytu w Limie, ze szczególnym uwzględnieniem rządów demokratycznych,
  - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie wyzwań i możliwości wynikających z globalizacji dla stosunków gospodarczych i handlowych między państwami UE i Ameryki Łacińskiej oraz w sprawie trwałego rozwoju i równowagi ekologicznej w stosunkach między krajami UE i Ameryki Łacińskiej w perspektywie globalnego ocieplenia,
  - uwzględniając swoje przesłania przyjęte w dniu 1 maja 2008 r. na V szczycie UE-AŁK i w dniu 13 maja 2009 r. na XIV spotkaniu ministrów Unii Europejskiej i Grupy z Rio,
  - uwzględniając art. 16 swojego Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Politycznych, Bezpieczeństwa i Praw Człowieka,
- A. mając na uwadze, że doskonalenie partnerstwa strategicznego, o którego nawiązaniu zdecydowano na pięciu poprzednich szczytach, jest dla obu regionów sprawą zasadniczą,
- B. mając na uwadze, że od pierwszego szczytu w Rio de Janeiro w czerwcu 1999 r. dokonał się istotny postęp, zarazem jednak utrzymują się równie poważne niedostatki we wszystkich trzech dziedzinach partnerstwa, czyli w sprawach politycznych i bezpieczeństwa, w

- sprawach handlowych i gospodarczych oraz w sprawach społecznych, dotyczących środowiska naturalnego, wiedzy i innowacyjności oraz równouprawnienia płci,
- C. mając na uwadze, że UE jest nadal drugim co do znaczenia partnerem handlowym Ameryki Łacińskiej i pierwszym inwestorem w regionie, gdzie w minionym dziesięcioleciu, od początku funkcjonowania międzyregionalnego partnerstwa strategicznego w 1999 r., sfinansowała przedsięwzięcia i programy na łączną kwotę ponad 3 mld euro,
  - D. mając na uwadze, że w ostatnim czasie obserwujemy zacieśnienie stosunków politycznych, gospodarczych i handlowych między licznymi krajami Ameryki Łacińskiej a innymi ważnymi podmiotami sceny międzynarodowej, w tym Rosją, Indiami, Iranem, a zwłaszcza Chinami, które dla wielu krajów regionu stały się głównym partnerem handlowym i najważniejszym rynkiem eksportowym, wyprzedzając Stany Zjednoczone i Unię Europejską,
  - E. mając na uwadze geopolityczne i strategiczne konsekwencje tych stosunków politycznych i handlowych, zwłaszcza jeśli chodzi o ich rosnącą intensywność w powiązaniu z dostępem do zasobów energetycznych i surowców oraz ich dostawami, ze sprzedażą broni i dostępem do technologii jądrowej,
  - F. mając na uwadze, że według niedawnej analizy Sztokholmskiego Międzynarodowego Instytutu Badań nad Pokojem (SIPRI) budżet resortów obrony w krajach Ameryki Łacińskiej wzrósł z 29,1 mld dolarów w 2003 r. do 39 mld dolarów w 2008 r., co oznacza znacznąwyżkę, rzędu 36% w ciągu 5 lat, aczkolwiek wyżka ta nie rozkłada się równomiernie w poszczególnych krajach regionu,
  - G. mając na uwadze, że nierówności społeczne, które zaostrza obecny międzynarodowy kryzys gospodarczy, nadal stanowią główne wyzwanie dla społeczeństw Ameryki Łacińskiej, a realizacja milenijnych celów rozwoju wymaga przede wszystkim wysiłków ze strony samych krajów i społeczeństw Ameryki Łacińskiej,
  - H. mając na uwadze, że w chwili obecnej w Ameryce Łacińskiej z powodu głodu cierpi ponad 52 mln osób, o 6 mln więcej niż w 2008 r., w związku z czym bezpieczeństwo żywnościowe powinno być bezwzględnym priorytetem dla podmiotów krajowych, organów integracyjnych i organizacji międzynarodowych oraz ich programów współpracy na rzecz rozwoju,
  - I. mając na uwadze, że w 2010 r. wychodzenie ze światowej recesji będzie jeszcze powolne, a także mając na uwadze, że chociaż Ameryka Łacińska lepiej radzi sobie z kryzysem niż gospodarka innych krajów rozwiniętych, a jej średni wzrost wyniesie w 2010 r. około 3%, to tempo wychodzenia z kryzysu będzie bardzo niejednolite, a poziom wzrostu niewystarczający, by w istotnej mierze poprawić warunki socjalne mieszkańców, którzy wciąż korzystają z ochrony socjalnej znacznie niższej niż ich europejscy partnerzy,
  - J. mając na uwadze, że w wyniku kryzysu w obu regionach wzrosła stopa bezrobocia wśród mieszkańców miast, co pociąga za sobą większą niż kiedykolwiek wcześniej potrzebę stymulowania tworzenia godnych miejsc pracy, położenia kresu coraz poważniejszemu pogarszaniu się warunków pracy, będącego wynikiem kryzysu, a przede wszystkim wzrostowi bezrobocia wśród ludzi młodych, a także wyrównania płac, zwłaszcza w Ameryce Łacińskiej, gdzie według niedawnego badania Interamerykańskiego Banku Rozwoju kobiety zarabiają o 17% mniej niż ich koledzy, a osoby pochodzenia tubylczego lub afrykańskiego – o 28% mniej niż biali pracownicy,

- K. mając na uwadze poważne zaniepokojenie Ameryki Łacińskiej w odniesieniu do polityki Unii Europejskiej w zakresie imigracji oraz potrzebę zawarcia w tej niezwykle delikatnej materii porozumień uwzględniających uzasadnione interesy partnerów europejsko-latynoamerykańskich, w tym uznanie równych praw wszystkich imigrantów z Ameryki Łacińskiej na terytorium Unii Europejskiej i nietraktowanie imigracji nielegalnej jak przestępstwa,
- L. mając na uwadze, że w badaniu przeprowadzonym niedawno przez Organizację Państw Iberoamerykańskich i Komisję Gospodarczą ds. Ameryki Łacińskiej i Karaibów ONZ (ECLAC) oszacowano na 55 mld euro budżet niezbędny, by w ciągu 10 lat (od 2011 do 2021 r.) zrealizować tzw. cele edukacyjne na 2021 r., mające położyć kres olbrzymim istniejącym nierównościom, wyeliminować analfabetyzm, który dotyka wciąż jeszcze 32 mln osób, zagwarantować naukę w szkole 15 milionom dzieci od 3 do 6 roku życia, które dotychczas z nauki nie korzystają, utworzyć solidne i skuteczne systemy kształcenia zawodowego, obecnie nieistniejące, oraz zdecydowanie poprawić warunki dostępu do wyższych uczelni,
1. jako parlamentarny organ międzyregionalnego partnerstwa strategicznego zobowiązuje się dołożyć starań, by nadchodzący szczyt w Madrycie okazał się namacalnym i sprawdzalnym sukcesem dla osób i obywateli z poszczególnych krajów tworzących partnerstwo strategiczne; z zadowoleniem przyjmuje przedłożenie przez Komisję Europejską komunikatu z dnia 30 września 2009 r., zawierającego określenie, ocenę i zalecenia dotyczące partnerstwa UE i AŁK jako podmiotów na arenie światowej;
  2. ponownie wyraża przekonanie, że wsparcie poszczególnych procesów integracji regionalnej w Ameryce Łacińskiej, w ich różnorodnych i asymetrycznych przejawach, a zwłaszcza w formie Unii Narodów Ameryki Południowej (UNASUR), nadal powinno być podstawową zasadą partnerstwa strategicznego, w związku z czym utrzymanie międzyregionalnego podejścia we wzajemnych stosunkach, gwarantujące prymat strategicznego partnerstwa, to najlepszy sposób na ochronę wartości i interesów partnerów i na wzmocnienie systemu wielostronnego;
  3. w oparciu o pomyślne doświadczenia europejskie podkreśla, że dalsze priorytetowe kierunki partnerstwa strategicznego to poprawa spójności społecznej oraz wspieranie zdolności do wzajemnych połączeń i rozwoju infrastruktury w Ameryce Łacińskiej;
  4. uważa, że należy utrzymać całościową strategiczną wizję partnerstwa, którego ostatecznym celem jest utworzenie około 2012 r. europejsko-latynoamerykańskiej strefy wszechstronnego partnerstwa międzyregionalnego poświęconego kwestiom politycznym, gospodarczym, handlowym, społecznym i kulturalnym, gwarantującego obu regionom trwałą rozwój;
  5. zaleca w związku z tym maksymalnie wykorzystać szanse wynikające z wdrożenia obowiązujących układów o stowarzyszeniu (z Chile i z Meksykiem), z poszczególnych stosowanych dwustronnych układów o współpracy, z nowego strategicznego partnerstwa (z Brazylią i Meksykiem) i z planowanego dialogu politycznego wysokiego szczebla z Argentyną, nie zapominając zarazem o wspomnianej całościowej wizji strategicznej;

Lepiej koordynowany, bardziej konkretny i intensywny dialog polityczny i strategiczny w ramach partnerstwa

6. proponuje, by szczyt przyjął europejsko-latynoamerykańską kartę na rzecz pokoju i bezpieczeństwa, która – bazując na karcie ONZ i na powiązanych z nią prawodawstwie

międzynarodowym – obejmie strategię i kierunki wspólnego działania politycznego i bezpieczeństwa, by stawić czoła wspólnym zagrożeniom, wobec których stoją partnerzy międzyregionalnego partnerstwa strategicznego; w tym celu przedkłada szczytowi tekst karty załączony do rezolucji z dnia 8 kwietnia 2009 r.;

7. zaleca, by w międzyregionalnym dialogu politycznym nadano priorytet następującym tematom:
  - a) *uzgodnienie stanowisk w kwestiach politycznych, makroekonomicznych i finansowych na forum ONZ, G-20 i na innych forach właściwych dla danych kwestii, by oba regiony mogły odgrywać rolę odpowiadającą zarówno liczbie ich mieszkańców, wynoszącej ponad 1,1 mld osób, jak i ich reprezentacji, sięgającej jednej trzeciej liczby członków ONZ i G-20,*
  - b) *uzgodnienie stanowisk na poszczególnych forach dialogu w sprawie środowiska naturalnego i zmian klimatu, zwłaszcza w ramach ONZ i porozumienia w sprawie zmian klimatu, które zostanie podpisane w Kopenhadze w grudniu 2009 r., co wymaga ciągłości spotkań ministrów środowiska z obu regionów, którzy zebrali się po raz pierwszy w Brukseli w marcu 2008 r.,*
  - c) *pogłębienie dialogu w sprawie migracji na obszarze europejsko-latynoamerykańskim, między europejskimi krajami docelowymi a krajami pochodzenia i tranzytu, poprzez kontynuację zorganizowanego dialogu, w sprawie którego podjęto decyzję na poprzednim szczycie w Limie i który faktycznie rozpoczęto na spotkaniu w dniu 30 czerwca 2009 r.,*
  - d) *pogłębienie dialogu na temat energii, jej dostaw i oszczędności, w którym należy zwrócić szczególną uwagę na odnawialne źródła energii i bezpieczeństwo energetyczne;*
8. zaleca również zintensyfikować międzyregionalny dialog polityczny na następujące tematy:
  - a) *utrzymanie odbywających się co dwa lata szczytów UE-AŁK, ustalanie na nich bardziej konkretnych i sprawdzalnych celów, a także planów działań i instrumentów niezbędnych do realizacji ustalonych celów; zaleca ujednoczenie organizacji, struktur, metod i rytmu pracy systemu szczytów w celu wzmocnienia ich spójności, skuteczności i przejrzystości,*
  - b) *przekształcenie spotkań ministerialnych Grupy z Rio i procesu Dialogu z San José w posiedzenia pozwalające na podejmowanie wspólnych decyzji w okresach pomiędzy szczytami, w oparciu o tematy i programy prac szczytów oraz w nawiązaniu do innych aktualnych tematów, jeżeli wymaga tego ich znaczenie polityczne,*
  - c) *włączenie w dialog polityczny na szczeblu ministerialnym regularnych spotkań z Unią Narodów Ameryki Południowej (UNASUR), Organizacją Państw Amerykańskich (OPA) i uczestnikami szczytów iberoamerykańskich,*
  - d) *otwarcie międzyregionalnego dialogu politycznego na nowe trójstronne podejścia UE-AŁK-USA, UE-AŁK-Azja i UE-AŁK-Afryka w odniesieniu do wszystkich wymagających tego tematów, dziedzin i wspólnych interesów, a w szczególności poczynienie postępów w tworzeniu przestrzeni europejsko-latynoamerykańskiej obejmującej USA, Amerykę Łacińską i Unię Europejską i tworzącej nowy Zachód, zdolny w większej mierze wpływać na program prac forów światowych w odniesieniu do wszelkich powstających zagrożeń, wyzwań i szans,*

- e) rozszerzenie *ministerialnego sektorowego dialogu politycznego* w celu objęcia nim regularnych spotkań ministrów obrony lub ich przedstawicieli, by partnerzy rozpatrywali wspólnie i na jak najwyższym szczeblu kwestie dotyczące pokoju i bezpieczeństwa,
  - f) rozpoczęcie procesu poważnego dialogu poświęconego nauce i technologii w celu utworzenia autentycznego *obszaru innowacji i wiedzy UE-AŁK*,
  - g) *pogłębienie dialogu na temat zatrudnienia i trwałego wzrostu*, ze szczególnym uwzględnieniem zatrudnienia ludzi młodych, wyrównania warunków płacowych, sieci ochrony socjalnej i godnej pracy,
  - h) *intensyfikacja dialogu na temat polityki fiskalnej*, zorientowanego na uzyskanie lepszego i sprawiedliwszego zbierania zasobów, umożliwiającego z kolei wzrost wydatków w sferze socjalnej,
  - i) *wzmocnienie bezpośredniej legitymacji wszystkich parlamentów integracji regionalnej* poprzez zachęcanie do jak najszybszego zorganizowania powszechnych i bezpośrednich wyborów do tychże parlamentów;
9. popiera w tym kontekście utworzenie publiczno-prywatnej *Fundacji dla Europy oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów*, której główne cele powinny wspierać przygotowywanie szczytów i realizację przyjętych na nich decyzji i wytycznych dotyczących działań politycznych, a która powinna ponadto stanowić forum dialogu i koordynacji w okresach między szczytami dla wszystkich podmiotów politycznych, instytucjonalnych, akademickich i organizacji społeczeństwa obywatelskiego dążących do zacieśnienia stosunków europejsko-latynoamerykańskich;
10. proponuje następujące wytyczne dla wspomnianej *Fundacji dla Europy oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów*:
- a) prosta i elastyczna struktura organizacyjna, odzwierciedlająca publiczno-prywatny charakter fundacji oraz jej dobrowolny i parytetowy skład, obejmująca zarząd mający za zadanie ustalać główne wytyczne i zasady funkcjonowania fundacji, w którym reprezentowane będą państwa i instytucje europejskie i latynoamerykańskie należące do fundacji, w tym Europejsko-Latynoamerykańskie Zgromadzenie Parlamentarne,
  - b) budżet ograniczony, ale wystarczający do poprawnej realizacji powierzonych zadań, pochodzący z systemu finansowania obejmującego wkład uczestniczących państw członkowskich Unii Europejskiej, państw latynoamerykańskich będących członkami fundacji i budżetu Unii Europejskiej oraz zasoby własne generowane przez samą fundację lub oddane do jej dyspozycji przez publiczne lub prywatne podmioty sponsorujące powiązane z obszarem europejsko-latynoamerykańskim,
  - c) ustanowienie w ramach fundacji bardzo ścisłych i sprawnych stosunków między poszczególnymi strukturami rządowymi i parlamentarnymi zajmującymi się stosunkami między Unią Europejską a Ameryką na różnych forach (szczyty UE-AŁK, szczyty iberoamerykańskie, Iberoamerykański Sekretariat Generalny SEGIB, Grupa z Rio, Grupa z San José, Europejsko-Latynoamerykańskie Zgromadzenie Parlamentarne itd.), a także podmiotami akademickimi (Latynoamerykański Ośrodek ds. Stosunków z Europą CELARE, Instytut Studiów Wyższych nad Integracją i Rozwojem Prawodawstwa IDL itd.) i społeczeństwem obywatelskim, zarówno zorganizowanym

(Komitet Ekonomiczno-Społeczny UE, gospodarcze i społeczne fora doradcze Mercosuru, Wspólnoty Andyjskiej, środkowoamerykańskie itd.), jak i niezorganizowanym, by wykorzystać synergii poszczególnych podmiotów i skoordynować ją oraz uniknąć powielania działań,

- d) powierzenie fundacji – na okres określony lub nieokreślony – szeregu zadań, które ze względu na swój tematyczny i horyzontalny charakter oraz ze względu na swoje polityczne, gospodarcze i społeczne znaczenie dla partnerstwa strategicznego mogą być lepiej zrealizowane przez fundację jako organ katalizujący i mobilizujący zasoby będące w posiadaniu poszczególnych należących do niej podmiotów, na przykład:
- I. zadania *obserwatorium migracji w strefie europejsko-latynoamerykańskiej*, mającego na celu stałe i szczegółowe śledzenie wszystkich kwestii związanych z ruchami migracyjnymi w tej strefie,
  - II. zadania *międzyregionalnego ośrodka zapobiegania konfliktom*, mającego na celu wczesne wykrywanie przyczyn ewentualnych gwałtownych konfliktów i konfliktów zbrojnych oraz poszukiwanie najlepszych sposobów zapobiegania im i unikania ich ewentualnej eskalacji,
  - III. zadania *międzyregionalnego ośrodka zapobiegania klęskom*, tworzącego wspólne strategie i środki zapobiegania, ostrzegania i przygotowania mające zmniejszać podatność obu stron na klęski żywiołowe wynikające ze zmian klimatu i związanych z nimi zjawisk, w tym na wybuchów wulkanów, trzęsień ziemi, huraganów i powodzi;

Ogólny cel w zakresie stosunków gospodarczych i handlowych

11. ponawia propozycję utworzenia europejsko-latynoamerykańskiej strefy wszechstronnego partnerstwa międzyregionalnego w oparciu o model typu „WTO – regionalizm”, który należy wprowadzić dwuetapowo:
- a) pierwszy etap charakteryzuje:
- wznowienie i jak najszybsze zakończenie negocjacji w sprawie *międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu UE-Mercosur*,
  - zakończenie negocjacji w sprawie *międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu UE – Ameryka Środkowa i regionalnej umowy handlowej między UE a Wspólnotą Andyjską*, negocjowanej dotychczas na płaszczyźnie dwustronnej, której mogłoby towarzyszyć *przeгляд i rozszerzenie politycznego układu w sprawie współpracy z 2003 r.*; poszczególnym układom odpowiadają określone harmonogramy i warunki, jednak w ostatecznym rozrachunku opierają się one na trzech wspólnych filarach, które powinny charakteryzować międzyregionalne partnerstwo strategiczne, czyli: na filarze politycznym i instytucjonalnym, który wzmacnia mechanizmy służące dialogowi i koordynacji politycznej, na filarze współpracy, który sprzyja trwałemu rozwojowi gospodarczemu i społecznemu, oraz na filarze handlowym opartym na stopniowych i wzajemnych programach liberalizacji, uwzględniającym asymetrię poziomu rozwoju gospodarki w obu regionach z myślą o solidarności i komplementarności;
  - korzystne dla obu stron stosowanie *układu o partnerstwie gospodarczym z krajami CARIFORUM*,

- niezależnianie wspomnianych porozumień o partnerstwie od ewentualnego zakończenia negocjacji na forum WTO,
  - zastosowanie do krajów andyjskich i środkowoamerykańskich systemu GSP+ do czasu wejścia w życie wspomnianych porozumień,
  - *pogłębienie obowiązujących układów o stowarzyszeniu UE-Meksyk i UE-Chile* poprzez wykonanie klauzul przeglądowych dotyczących rolnictwa, usług i inwestycji, poprzez intensyfikację dialogu politycznego (w tym nowe ramy strategicznego partnerstwa UE-Meksyk) i zaawansowane formy współpracy na rzecz rozwoju (która w przypadku Chile powinna doprowadzić do nawiązania zaproponowanego przez ten kraj „partnerstwa na rzecz rozwoju i innowacyjności”),
- b) drugi etap, który powinien zakończyć się około 2012 r., nastawiony będzie na:
- zawarcie *wszechstronnego międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu*, który zapewni poszczególnym aspektom międzyregionalnego strategicznego partnerstwa podstawę prawną i pełny zasięg geograficzny i który ustanowi *wspólne przepisy i zasady o charakterze ogólnym*, ułatwiające swobodny przepływ osób, towarów, usług i kapitałów, a także ustanawiające jak najszersze partnerstwo poprzez pogłębienie z jednej strony porozumień integracyjnych w Ameryce Łacińskiej, a z drugiej strony procesu stowarzyszenia UE z poszczególnymi krajami i grupami regionu,
  - zdecydowane postępy w realizacji *celów spójności społecznej oraz rozwoju kulturowego i społecznego*, które powinny charakteryzować partnerstwo;

Silniejsze partnerstwo w zakresie spójności społecznej, interoperacyjności i współpracy na rzecz rozwoju

12. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki w zakresie spójności społecznej podejmowane w ostatnich latach przez Komisję Europejską, Interamerykański Bank Rozwoju, Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP), Komisję Gospodarczą ds. Ameryki Łacińskiej i Karaibów ONZ (CELAC), Międzynarodowy Fundusz Walutowy i Bank Światowy, a także zaleca odnowienie i intensyfikację programów EUROsociAL, URB-AL i EUrocLIMA;
13. uważa, że należy poprawić obecne niedostatki infrastrukturalne w Ameryce Łacińskiej, ciążące na wzroście gospodarczym, i przyczyniać się do tworzenia zdolności do wzajemnych połączeń w regionie, by sprzyjać m.in. handlowi wewnątrzamerykańskiemu, który obecnie stanowi zaledwie 6% łącznych obrotów w handlowych regionie, podczas gdy handel między państwami członkowskimi UE sięga 76% ich łącznej wymiany handlowej; uważa, że sprawą zasadniczą jest w tym kontekście wsparcie ze strony sektora publicznego i prywatnego oraz instytucji finansowych;
14. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje mechanizm inwestycji w Ameryce Łacińskiej (MIAL), zaproponowany przez Komisję Europejską jako namacalny przejaw zobowiązania UE do umacniania integracji regionalnej i zdolności do wzajemnych połączeń w Ameryce Łacińskiej; odnotowuje, że do roku 2013 przewidziano przeznaczenie z budżetu Wspólnoty 100 mln euro, niezależnie od innych ewentualnych dodatkowych wypłat i dotacji ze strony państw członkowskich; mechanizm ten powinien stać się elementem przyciągającym i mobilizującym zasoby innych instytucji finansowych w trzech jasno określonych

- dziedzinach: wzajemne połączenia i infrastruktura, sektor socjalny i środowisko naturalne, w tym zmiany klimatu, oraz wzrost w sektorze prywatnym, zwłaszcza w MŚP;
15. ponawia wnioski o nawiązanie autentycznego partnerstwa w sprawach społecznych, w zakresie wiedzy i dążenia do trwałego rozwoju, poprzez takie środki, jak:
    - bardziej zdecydowane działania mające na celu realizację wspólnego dążenia, jakim jest osiągnięcie milenijnych celów rozwoju w 2015 r., dzięki wykorzystaniu nowych możliwości współpracy południe-południe i współpracy trójstronnej z innymi krajami i regionami,
    - przewyciężenie podejścia czysto pomocowego we współpracy na rzecz rozwoju z Ameryką Łacińską; przejście do koncentracji zasobów finansowych instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju w krajach najbardziej potrzebujących i grupach najbardziej podatnych na zagrożenia,
    - ustanowienie nowych form współpracy z krajami wschodzącymi i krajami o średnim poziomie dochodów w Ameryce Łacińskiej dzięki instrumentowi na rzecz współpracy z państwami uprzemysłowionymi (ICI+), poprzez rozszerzenie współpracy na dziedzinę technologii, szkolnictwa wyższego, nauki i innowacyjności, odnawialnych źródeł energii, przeciwdziałania zmianom klimatu itd.,
    - znaczniejsze wykorzystanie instrumentu na rzecz stabilności UE w celu realizacji i finansowania w Ameryce Łacińskiej programów wspierających stabilność demokracji, dobre sprawowanie rządów, instytucjonalizm i zapobieganie konfliktom w krajach, które tego potrzebują i zgłaszają odpowiednie wnioski;
  16. ponownie wyraża poparcie dla tworzenia „wspólnego obszaru szkolnictwa wyższego UE-AŁK” oraz dla intensyfikacji dialogu w dziedzinie nauki, badań, szkolnictwa wyższego, technologii i innowacyjności, co proponuje Komisja Europejska;
  17. podkreśla znaczenie intensyfikacji dwustronnego dialogu z poszczególnymi krajami Ameryki Łacińskiej na temat solidnej i skutecznej polityki w zakresie demokratycznych rządów, spraw socjalnych, finansów publicznych i kwestii fiskalnych w celu podniesienia spójności społecznej i ograniczenia ubóstwa, nierówności i marginalizacji;
  18. ponownie proponuje rozważyć wprowadzenie do 2012 r. wspólnych przepisów i zasad o charakterze ogólnym w celu ułatwienia swobodnego przepływu nie tylko towarów, usług i kapitału, ale również osób, a tym samym utworzenie jak najszerzego partnerstwa przynoszącego obopólne korzyści i zgodnego z zalecanym na forum ONZ wszechstronnym podejściem w zakresie migracji;
  19. zauważa korzyści gospodarcze, społeczne i kulturalne wynikające zarówno dla krajów pochodzenia, jak i dla krajów docelowych w strefie europejsko-latynoamerykańskiej z migracji zorganizowanej i odbywającej się przy poszanowaniu praw człowieka; ponownie podkreśla znaczenie międzyregionalnego zorganizowanego dialogu zapoczątkowanego w czerwcu 2009 r. i odsyła do konkluzji i propozycji dla szczytu opracowanych przez grupę roboczą zgromadzenia ds. migracji w stosunkach UE-AŁK;
  20. zaleca intensyfikację mechanizmu kształcenia i wymiany międzyparlamentarnej, realizowanego obecnie za pośrednictwem instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie, utworzonego przez UE w grudniu 2006 r., w celu lepszego przygotowania i szkolenia pracowników administracji, urzędników oraz

pracowników regionalnych i krajowych organów parlamentarnych partnerstwa strategicznego;

*

* *

20. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji przewodnictwu VI szczytu UE-AŁK, Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, grupie urzędników wysokiego szczebla UE-AŁK, a także parlamentom państw członkowskich Unii Europejskiej i wszystkich państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów, Parlamentowi Latinoamerykańskiemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, Parlamentowi Andyjskiemu i Parlamentowi Mercosuru.

*

* *